

1. Řekni, kde tak dlouho jsou?

Pane, kdy už vyjedou?
Otče, proč tak dlouho spí
jezdci blaničtí?
Matko, popros už je čas
už se jede nadoraz.
Prosím bože o zázrak,
než nám fakt ujede vlak.
Není lid a není král,
jenž by zemi zachoval.
A tak Čechy v sekáči,
zkoupí boháči.
V čem tkví peklo
v čem tkví ráj?
Kde je náš posvátný háj?

2. Mocně zpívá Vyšehrad,
píseň, kterou bys měl znát.

Kéž má sílu probudit,
abys mohl držet štít.
Ona učí milovat,
přesně ta tu musí hrát.
Píseň, která učí žít
naučí nás nebořit.
Kéž tu postavíme most.
Most se jménem vzájemnost.
Světce kníže chrání zemi,
vlastním lidem znesvěcen.
V čem tkví peklo,
v čem tkví ráj?
Brány se otevíraj...

R: Res publica, věc veřejná
Jedna milá zem,
společná všem.
Res publica, všem lhostejná.
Tam je v pohodě
házet kamenem

3. Není vlídná lidstva tvář,
sebestředný otrokář.

Nehledíme na nebe,
staráme se o sebe.
Zubožená příroda
lacino to neprodá.
Pak se zase šikne Bůh,
v nouzi věru věrný druh.
Jak nás ještě odrbat,
vymýšlí náš hodný stát.
Není nutno však se bát,
už nebude z čeho brát.
V čem tkví peklo,
v čem tkví ráj?
Lidi tu zapomínaj...

R: Res publica...

4. Hádej, v který skále spí

rytíři blaničtí.
V který hoře lože maj
a kdy oře zařechtaj.
Hádej, kde se ukrývají.
Hádej, kde leží ten kraj.
Kde tak dlouho můžou být,
jak se dají probudit.
Nemá cenu teď si lhát,
necháme je pochcípát.
Jo, není to růžové,
neboť čeští mužové
činí peklo, chtějí ráj.
Blanické už nehledaj...

R: Res publica...

5. Řekni, kde tak dlouho jsou?
Pane, kdy už vyjedou?
Otče, proč tak dlouho spí
jezdci blaničtí?
Matko, popros už je čas!